

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Spiritualis Thesaurus Missæ

Sánchez, Gaspar

Coloniae Agr[ippinae], 1619

Considerationes aliquot, quib. Sacerdotes iuue[n]tur ad diuinum officium
cum deuotione persoluendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55223](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55223)

CONSIDERATIONES

ALIQVOT, QVIBVS SA-
cerdotes iuuentur ad diuinum of-
ficium cum deuotione per-
soluendum.

I

Permagni refert, aliquan-
tulum se antè sacerdotem
recolligere, & perpendere,
quid facturus abeat, iuxta il-
lud Ecclesiastici consiliũ, Ec-
cles. 18. *Ante orationem prepara
animam tuam, & noli esse quasi
homo qui tentat Deum.* Nam is
quodammodo tentat Deum,
qui in diuini officij recitatione

Aa

deuo-

deuotionem quærit, & antè se
ad illud minimè disponit. Qui
verò cor suum præparat ad cū
Deo loquendum, iam quodam-
modo obtinuit, quæ postulat,
secundùm illud Psalmistæ te-
stimonium, Psal. 110. *Præpara-
tionem cordis eorum audiuit auris
tua.* Perutile etiam fuerit, opti-
mum & conueniētissimum diei
tempus ad cum Deo tractandū
seligere, quin etiam tempus suf-
ficiens, ne ipsa recitatio præci-
pitata, sed vt saltem homo cum
Deo tãdiu loquatur, quãdiu cū
alio homine loquitur; nã psal-
mos & reliqua velut cæci canti-
lenam decurrere, magna est ir-
reuerentia. Conducet etiam
locus,

THESAURUS MISSAE. 279

locus, iuxta illud, *Intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora patrem tuum.* Procurandum saltem, ut locus, in quo officium recitandum est, decens sit & sine strepitu.

2. Det operam, ut eo spiritu ad recitandum abeat, quo singulos psalmos David dicebat, ut quando dixit psalmum, *Beati immaculati in via;* credendum est, magno illum desiderio succensum feruandæ legis Dei, & voluntatis eius in omnibus faciendæ dixisse. Et quando psalmum, *Benedic anima mea Dominum, & omnia que intra me sunt, nomini sancto eius;* verisimile fit,

illum dixisse animo ob diuina beneficia admodum grato.

Hic attētionis modus hominibus doctis & literatis admodum facilis est, qui Psalterium & reliquos diuinæ scripturæ libros intelligunt. Est etiam utilissimus; nam hoc modo homo animæ imprimit & insculpit id quod Spiritus Sanctus in illo Psalmo spectauit. Nec verò fatis esse debet recitāti officium, intelligere quid in Psalmo illo Spiritus sanctus doceat, sed etiam allaboret, vt mens erga hoc ipsum afficiatur; atque ita fiet, vt breuissimo tempore multis suam homo animam virtutibus locupletare possit.

3 Acce-

THESAURVS MISSAE. 281

3 Accedat ad recitandum officium diuinum, vt discipulus ad discendum & magistrum audiendum accedens, quod vt faciamus cōsuluit Dauid dicens, Psal. 33. *Accedite ad eum, & illuminamini.* Ibi namq; nos docet Deus, quid à nobis requirat. Idipsum fecit idem Propheta cum dicebat, Psal. 84. *Audiam quid loquebatur in me Dominus Deus.* Et quo quis magis vt paruulum se & maiori simplicitate gesserit, eò maiorem recipiet lucem, & magis à Domino Deo edocebitur, iuxta illud, Psal. 118. *Declaratio sermonū tuorū illuminat, & intellectū dat paruulis.*

A a 3

4. In-

4. Internam sancto Dei nomini exhibeat reuerentiã, quotiescumq; illud inter recitandũ nominabit ; & vbi se rei huic assueuerit, facile erit attentionẽ habere, quæ deuotionem illi & teneritudinẽ causabitur; in singulis namq; propè versibus occurrunt hæc nomina, *Dominus, Deus, Rex, Altissimus, terribilis, omnipotens*, aliaq; attributa diuina.

5. Proderit quoq; interdum attendere ad magnalia & mirabilia Dei nostri, quæ in singulis propè psalmis enarrantur; quæ tanta sunt, nemo vt eadẽ verbis exponere queat, iuxta illud, *Psal. 105. Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes*

des eius? Quæ ubi in psalmis legentur, aut potius Spiritum S. narrantem eadem audiet, exultet, & desideret, ut illa magnalia in Deum referantur: qui est maximus amoris actus & summus, quo maior exhiberi à quoquam non potest. V.g. cum dicit, *Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis*, optet in corde suo & gaudeat ob gloriã, qua Christus Redemptor à patre donatus est ad eiusdem dextrã residens. Atq; ita in cæteris Dei magnalibus & attributis.

6. Accedat cum magna divinorum verborum veneratione & ponderatione, sibi certissimo persuadens, horum quodque

in corde seruatum, vitam sibi
allaturum æternam, iuxta illa
D. Petri ad Redemptorem Ie-
sum verba, Ioan. 6. *Domine ad
quem ibimus? verba vita æterna ha-
bes.* Et quod ipsemet de se Sal-
uator ait, *Verba quæ ego loquor
vobis, spiritus & vita sunt.* Vnum-
quodque proinde Officij diui-
ni, quod totum constat è ver-
bis Dei, verbum vita æterna est.
Psal. 118. *Vt, Beati immaculati in
via, qui ambulant in lege Domini.*
Ambulare immaculatum in via
Dei, vita est æterna. Et, Psal. 1.
*Beatus vir qui non abiit in consilio
impiorũ.* Et, Ps. 31. *Beati quorũ re-
missæ sunt iniquitates.* Atque ita
reliqua diuini officij verba
ma-

THESAVRVS MISSAE. 285

magni in corde faciat, velut pretiosissimas quasdam gēmas infiniti valoris, detq; operam, ne qua illarum amittatur. Hoc eo modo magni faciebat ipse Psaltes, dum de ijs dicebat, Psal. 18. *Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum.* Si porrò singula per se verba vitam æternam causantur, tot sanè tamque diuersa, quæ eiusdem omninò valoris sunt, in causa erunt, vt in officiũ recitante, compleatur, quod de ouibus suis Christus affirmavit, Ioan. 10. *Ego veni vt vitã habeant, & abundantius habeant.* Qui ergo hac consideratione per fidẽ excitata Horas suas recitaret, longè

longè se ditiozem ex vno psalmo factum inueniret, quàm ex vniuerso mundi totius argento & auro, & animum viuo illius Domini, qui tanta cū abundantia tot tamq; eximias sibi diuitias cōmunicauit, amandi, colēdiq; desiderio accenderet.

7. Consideret se hinc pauperem & indigum, & velut nescientem à Deo petere quæ sibi necessaria sunt; illinc verò Breuiariū cogitet velut librū plenū petitionib⁹, à SpirituS. ordinatis, & institutis vti, reuera sūt, iuxta illud, R. 8. *Quid oremus, sicut oportet, nescimus; ipsa autem spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus.* Si autem ex vna parte perpendat petitiones esse

THESAURVS MISSAE. 287

æquas & salutare, & ex altera
Deum esse ad dandum promp-
tissimum, & certum sit, promi-
sisse suis Christum, Ioannes 16.
*Si quid petieritis patrem in no-
mine meo, dabit vobis*; intelliget
haud dubiè, ad animam suam
ditandam, non aliud sibi esse
necessarium, quàm ad insigni-
cum feruore, & firma fiducia
(quam diligentiam dumtaxat
à parte sua orantem impendere
Deus vult) diuinum officium
recitandum accedere.

8. Consideret eum qui sine
vlla attétione recitat, nihil pe-
nitus Deo dare, cū psalmi ipsius
sint. Non secùs ac si dominus a-
liquis seruo vas argenteum
daret

daret, vt illud ipsi aqua plenum redderet, & seruus illud ei redderet vacuum, nihil omnino illi daret. Fortè propterea etiam dixit psalmographus, psal. 76. *Confitebor tibi in vasis Psalmi.* Cōsiderabat enim ipse psalmos velut aurea quædam vasa, quos ipse Deo, cuius reuera erant, cōfessione diuinorum eius præconiorū & deuotione plenos reddere debebat.

9. Vtile etiam fuerit nonnihil post singula *Gloria patri & filio, &c.* requiescere, cum aliquo interno diuini amoris actu, gaudendo, quod Deus sit qui est, & infinita sua gloria in æternum fruiturus sit.

10. Det

10. De operam vt, quando ad
 recitandū se accingit, ita attēdat,
 vt Deū amet, & de eius esse, glo-
 riaque gaudeat, quæ est summa
 quæ haberi potest attentio, &
 omni hominum generi admodū
 facilis; vt nimirū letetur quòd
 Deus sit qui est, & vt ex omni-
 bus illis ipsius perfectionibus,
 quæ ad singula propè verba in
 Psal. occurrūt, in diuinā illius
 maiestatem aliquid resultet. Si ve-
 rò versus aliquis aut quippiā a-
 liud, quod nō intelligit, occur-
 rerit, Dei sapiētiam eo magis sus-
 piciat, ijs illū verbis honorādo,
 quibus ipse honorari vult. Cū
 autē cū huiusmodi amoris affe-
 ctu ad diuinū recitandū officiū,

Bb

acce-

accedit, etsi ijdem singulis diebus psalmi repetatur, non modo fastidium illi nullum adferent, sed maioris etiam gustus erunt occasio: vt res aliqua pulchra, quo magis inspicitur, eo magis animũ ad se rapit; & mel & saccharũ quod natura sua dulce est, quãto magis ore masticator, tanto maiorem dulcorem edenti adfert.

II. Studeat quoq; in animo suo omnes doloris, cõtritionis, gratitudinis, amoris, spei, cũ diuina volũtate cõformitatis, humilitatis, timoris, aliosq; plurimos affectus in psal. occurrẽtes excitare. Atq; vt huiusmodi act' vnicò momẽto per volũtatẽ fieri poss-

possunt, sanè si quis eos sæpius inter recitandas Horas perageret, ad earũ finẽ vbi peruenerit, multos virtutũ collectos actus habebit: qui quantũ promereãtur, facile videre est è damno, quod ipse sibi afferret si cõtrarios faceret, & in ipsos consensum præstaret; omnes namque peccatum forent.

12 Si sesquihora ad vniuersum officium decurrendũ sufficiat, vnum horæ quadrantẽ amplius ei impendat, vt tractim ipsum recitet, & gustet quodammodo quæ legit: nam quando quis festinãter, vt citò absoluat, legit, sollicita illa anxietas omnẽ tollit attẽtionem: quin etiam hinc

apparet, declarare illum velle fastidium sibi afferre cum Deo colloquium.

13 Quin etiã, si quãdo quid occurret, quod maiorẽ illi lucem causetur, aut animũ magis commoueat, in hoc ipso quietus heret, vt interdium illud ruminet. In quo si diligẽs fuerit, Deus ipse vicissim quotidie illi de necessarijs prouidebit; atq; ita fiet vt diuinũ officiũ illi velut *locus pascuae* futurũ sit, iuxta illã Domini sententiã, Io. 10. *Ingredietur, & ingredietur, & pascua inueniet, & ad Diuinũ officiũ semper cũ fame adibit, & ab eo benepastus & reffectus reuertetur.*

14 Cogitet, officiũ diuinũ, pro
ut

ut nomen sonat, inestimabilem thesaurũ esse; vnde si anima ipso plurimũ nõ ditetur, fit quia ipsũ negligit, neu se ad ipsũ prout oportet recitadũ, disponit, sed illi sufficit, ipsum solũ decurrisse & in eo quiescit.

15 Permagni etiam refert, ipso absoluto, breuiter examinare quę in eo commissa sunt errata, & proponere eadem hora proxima emendare.

16 Proderit etiam considerare multa illorum quę in psalmis scripta sunt, Christo Domino conuenire, modò vt Deo, modo vt regi, aliàs vt redemptori, aliàs vt iusto, aliàs inquantũ peccatoris formã accepit, & omnia

in se nostra crimina assumpsit;
atq; ita eadē velut propria fo-
rent, plorauit, & in se sensit.

17 Considerandū quoq; præci-
puū Patrū veterū & eremicola-
rum exercitiū fuisse, toto propè
die & nocte psalmos Dauidicos
decurrere; quod haud dubiè nō
fecissent, nisi magnā in ijs utili-
tatem & dulcedinē inuenissent.

18 Utile deniq; fuerit, has aut
alias cōsiderationes quæ magis
excitabunt, nō simul omnes ad-
hibere, sed hodie se in hac, cras
in alia exercere: nam ita magis
proderunt, & paulatim magis
magisq; assuescet illi, quæ ad
maiores deuotionē excitabit.

F I N I S.

AC-